

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

Adresse télégraphique :
TRUNGBACTANVAN HANOI
Téléphone : 2 572

PUBLICITÉ

Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits:

Prix moyens, dernière page:

Une seule insertion. . . . . 0 \$ 30 le c/m

Contrat annuel

Par centimètre et par insertion. 0 \$ 18 le c/m

Annonces judiciaires et légales. 1 \$ 50 le c/m

Petites annonces classées. . . . 0 \$ 20 la ligne

òn dài lâu đến ba mươi năm, đến
rất thế, mấy năm về trước đây, nước

FROM THE

Bà bác sĩ Thuillier Landry, bộ trưởng hải quân, đã đưa ra một số...

ở nước Anh nước Nhật, thật là
yên dài lâu đến ba mươi năm. Nhưng
trái lại, nếu năm và trước đây, nay

Tự do diễn đàn

Buổi trưa

Nghĩa đồng 9 giờ sáng chong
Chùa ở đầu đi phố ngang lăm lăm
Đang trưa chiều xuống (8) này
Khai giới nhơn đạo giữa ngày thườn
Cùng quanh lăm này không
Bắt cơn say nắng giữa trời rằm
Rước đồng bát ngát lăm miền
Nào đây, bồng mạt khắp miền thế
Sầu kín cơn mưa ở lăm
Đông xang này một hay sao k' rớt
Thế mà lăm chực vào k' rớt
Chàng không thiết nghĩ trong cơn
A hay không thế này
Là ta thì không sự hay n' này
Cả khi nghĩ thấy thế này
Ơi trong cơn này mảy mòi bề nhơn
Hình nhơn đồng lăm thì thào,
Nhấp nhò lăm sông khảm mạt thì
Kìa đó, một cơn rằm chơ
Thấy chong trên b' mông thế rằm
Mơ hồ, tưởng mạt nghĩ x' này
L'ừ đ'ư cơn m'ặt thế l'ừ l'ành này
T. Ngọc Bê - Việt

[illegible]

những tư tưởng phàm tục, vùng miền, giai cấp đã qua nửa. Có người tránh đi cũng cần vài lời văn, ít nên đem làm văn; những người viết văn chưa được giỏi, cần có vài tư tưởng mới để ghi sự vật của thời-thế-lưu biến không đem công-bê nào. Các nhà lý-thuyết, trọng về đường thực-hi, ít viết văn, họ không cần biết đến văn, họ cần biết đến công việc, họ cần biết đến thực tế, họ cần biết những sự phát-minh, họ cần biết về vật minh là con người, họ cần biết lý-thuyết được cần văn để nêu những nhận, văn văn trong một số các trường-dị, lý-thuyết thì mới có thể biết lý-thuyết, văn được văn-nghệ thuật của sự sống người, đến nhà văn đi về? Quả-đúng! Những nhà văn không thể sống trong lòng lý-thuyết được. Ta lại muốn nói thêm một điều, những triết gia xưa kia chẳng? Từ lý-thuyết của nhà văn mới; ở đây là làm cho người ta, hay hơn chăng?

[illegible][illegible][illegible]

Mồ hôi tôi thấm ướt lưng bằng Phấn trắng, muốn cho trẻ đẹp, y, thường mang đến cho nhà này các một đống vàng. Tôi ở trong mảnh ruộng, tôi lấy một cái để được mảnh ruộng, chỉ được số tiền nhỏ, tôi bắt đầu nhận thấy rằng. Lời nói này tuy là đúng, chỉ đúng cho người Philip hay người Nam lam lại, vì bằng tiếng Philip Có thể sự yên tâm của họ không đáng kể một chút nào cho người Nam lam lại làm việc và bằng tiếng mẹ đẻ. Anh em tôi sống như vậy ở Philip cũng mẹ kia là đúng cho người Nam lại. Cho đến nay, tôi rất định hạnh phúc. Chắc sẽ có nhiều người như tôi, họ bị lừa dối hoặc dịch các gì ra tiếng mẹ đẻ của họ với một người ra họ là

đang phát đại di hình bị. Sau vậy là
Tzu-wei tự gọi là rất ít mình học
nhưng cũng ít đũa mà cũng học theo
người khác vậy là G'Á và T'ái học đi
còn T'ái và T'ái nghĩ cũng hẳn sẽ học
còn T'ái mà suy nghĩ, nhưng cũng
sợ-không-vấn-vấn là học cho không
lỗi phải đi ở chỗ nào cũng học
trên ngày thì bắt đầu học sinh mà T'ái
còn đũa của này là người đi học
tới! Nhưng của này tới viết này học
cũng qua là phải lấy này k'ái
t'ái? còn thì không biết trước. T'ái
vậy mà nói vào lòng nghĩ T'ái
cũng đừng chớ đũa của T'ái, của
xếp xếp; của của của T'ái, của của
lại; lại của của của và của của T'ái
ở trong nhà là không nghĩ T'ái
nào cho người Anusm của rất học
thế trên nhà T'ái. T'ái của gần là

Tôi đến chơi một ông văn sĩ ở
đường nhà ông nhà, lấy một bài thơ
hay nhất của ông nhà, rồi bắt vẽ
vẽ lại theo một cái hay nhất mà
ông nhà vẽ:

Câu thơ không hề, câu văn
không hề viết để minh bạch
chưa?

Ông thường là người rất mù
mù, nghĩ rõ ràng; chỉ thấy họ vẽ
sắc nét, thì này đang đi chuyển
sắc nét đang đi về phía, bất cứ
thì này mới tới đó: thế này, đối
với tôi mới được vào toàn, thì
nặng nề, thì là âm vực, thì là
điệu v.v... cũng như thể văn vần
giống gì, tục lười, học bài...

[illegible]

Vợ tôi...!
Chồng tôi...
Bộ «Vợ tôi» của N
đủ ra cuốn dần, giở
bộ, lại sẽ in tiếp theo

LẠI M

Kính thưa quý khách,
Sân-hiêu mới nhận được vận
bằng da láng (vàng), thật thắm mĩ
bằng và mềm.

Ng. M. -

nhân trí thức đương hàn soạn làm
thi là bộ từ điển. B. thi điển soạn
Cải cách văn tự là sắp có, nghĩa
còn làm thơ có. Một cái kiện văn
hà là từ điển mà cũng gọi chung
như bộ từ điển mà tôi thấy soạn
lưu hành soạn làm từ điển mới
ngữ. Bộ thi điển soạn, thi điển
mang với ở đây cũng như cuốn
ngữ từ điển, từ điển mới quốc
chưa có là thi điển mang với ở
tường minh học, thi pháp ở đây
đúng mang học. Vậy bộ thi điển
chưa có là kinh của văn có như
thi điển mới là thi điển mới
điển, ngữ từ điển mới quốc
ngữ mới.

Nếu ở Nam-hỳ đã có mẹ, quẻ
ngũ rỗi, tức là hạnh phúc cho anh
em trong Nam lâm! Ở Bắc-hỳ họ
thiếu nên chúng ta nên khổ tâm
cải vận để q:ổc vận.

T. A. - Hòa

TAXÉOL ROGIER

---

*Thước chuyên môn rất mạnh
đi trị bệnh lậu. Trị các bệnh nh*

Thuốc chuyên môn rất mạnh
đi trị bệnh lậu. Trị các bệnh nh

Gonorrhoë. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiếm. — Là một thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc địa đều khuyến khích dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1 \$ 00

BÁN TẠI HIỆU BÀO-CHẾ

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

nguyên-đã-Mục đích-thuật
đơn 0\$06. Khi nào trọn
đó « Chờn tôi » nữa.

ÓI CỎ

Vernisage : có kinh gầy b. Bụng bị
nhiệt và tăng nặng đi ngủ lúc đã sưng
đông không hay rộp.

NGUYỄN-TÂN-HÀM
Baciller - Chénier

7, Rue des Colonnades, Hanoï.
gửi địa chỉ này tới các bạn bè ở P. 6-198

Quê-vương nghe nói, bực gó má lên
đến thăm nhà và truyền lệnh cho bọn
hầu thuyền rồi nói:
— Bọn hầu-thuyền kia! Bệ-nh
quê-vương truyền lệnh cho nhà-vương
tập đi mà bắt họ về mà xử, nhà
vương có dám từ không?

Tên-hành-giá nói:
— Bệ-quê-quý này! Tôi lâu không
được trông gặp mặt nhà-hiền-
dân còn hay mặt tôi, nên muốn
gặp tôi, thành ra đến bắt tôi về
nhà. Bây giờ nhà tôi mới đến đến
bệ-nh, mà không nói mặt ra mà chỉ
cho anh, anh lại bắt tôi? Tôi phải
đi về nhà tôi đi vậy.

Quê-vương nghe nói, bực, truyền
lệnh cho nhà-hiền-trai Tên-hành-
giá nói ra pháp-trường. Tên-hành-
giá nói:
— Không cần phải bắt, đã ra tay
đi, và không cần tôi tay đi ra thì
sẽ lấy tay mình lấy mà bắt họ về
mà xử ra mà xử cho thật ngay.

Tên-hành-giá nghe-nhĩn đã bước
đến pháp-trường, tay mình vịn
sắt cửa, vịn vào cột cửa, hai
chân bước đến chỗ lấy cây thừng
trải dưới có cây trụ, rồi cầm đầu
của dây thừng vào giữa lưng
mắt mà giật thừng xuống.

(Còn nữa)

1991

10 Mũi sừng lùn đầu Caoutchouc crêpe HOA-KỲ
đỏ lam dễ gãy từ rất mềm và bền.
11 Mũi rơm các cỡ và các đầu các cỡ khác.
12 Lưỡi tẩy thảm (Jersey solo) và nhiều
lưỡi thương hiệu để làm khăn xếp.
13 Mũi casquette chausseur bằng
vải trắng ở bên tay phải khăn xếp.
14 Mũi trắng toàn bằng
lụa ca, giá đặc
biệt:

1 \$ 80

Hàng mới sang bán rất hạ

Các thứ dùng để làm mũ

Liège, dứa, vải, cachemire, A-
nette, merinos coton, satinette đã
lột mũ, da nguyên tấm và cắt sẵn viền,
dầu mũ feutre, chàm, da, khóa bằng
khóa xương và các thứ khác, vân vân...

Các người mua mũ xin cứ lại hỏi giá hay viết
thư về để được, bản-hiệu sẵn lòng giá nhòai ngay
hay gửi mẫu đi.

chapallier & HAI-GINH, 74-76, Rue du Pont en Sole, Hanoi

3019

Bóng-Pháp - Bắc-kỳ
Trung-kỳ - Nam-kỳ

Dòng trong các lớp Sơ-đẳng các trường Pháp-Việt
phổ nhất là cho học-trò đi thi bằng Sơ-đẳng yểu-luợc
PHẠM - HUY - LỤC soạn
Cả địa-đồ Đông-pháp toàn-thể và địa-đồ riêng từng xứ
Giá bán: 0\$80 — Tiền cước: 0\$20
Bản địa-học và các bản đồ

PHÂN TÍCH SỐ NGỮ dịch theo:

Quốc-vương hỏi :
 — Quốc-vương định thử nà ?
 Hộ lệ trả lời :
 — Bần thần còn chưa kịp nói đến
 pháp-lâm-hồng, thánh đế đã cười
 rồi, chỉ cần bần thần đáp : mà bần
 thần đã nói tới hết pháp-vương !
 Họ vua đã mỉm cười, thần-chúa
 đã chỉ cười.
 Quốc-vương gật đầu, kinh ngạc
 như rằng :
 — Bần pháp-vu nếu không đã
 nh-ghiêm thì thật nguy đến tính
 mạng !
 Hộ lệ trả lời :
 — Chúng tôi có pháp lực kỳ,
 ai tìm nó ra, chỉ xin bần-thần
 pháp-vu bị phạt một lần này
 mà thôi.
 Quốc-vương gật đầu, thấy thế
 bần thần mới phân bua rằng :
 — Bần thần-thường bần-thần
 nói tới Quốc-vu là không cần : đi
 nh-ghiêm, cần muốn cũng nh-
 nghiêm thì pháp-vu của bần
 thần chỉ phạt một lần này mà
 thôi.

B'ý gì cháu thân *Tôn-khang*-
 đang là con ruột, ruột là thế nào
 trong truyền nhà con vậy, làm
 thế này để làm cái gì? *Tôn-khang*
 rồi k' ở kho ở cuối mà bác *Chú-bác*
 giới thiệu!
 — May quá! May quá! Nếu
 vậy thì rất lợi cho ta!
Chú-bác giới thiệu:
 — B' pháp lý đến là ở trong
 nguyên-lâm địa *Ham-mach*, sau
 huyện lại báo là rất lợi cho ta?
Tôn-khang giới thiệu:
 — Hiện ở chỗ này pháp-thủ
 của ta. Ta đây chỉ biết đến ở, vẫn
 còn ở thế này đến; nó bằng một
 ruộng rồi làm việc này không; là
 là thế vào trong tay đến thì cũng
 may lắm, nhân-dịp ta làm một
 thủ.
Tôn-khang giới thiệu đến làm
 ta về quê-vương rồi!
 — Muốn làm được! *Hàn-khang* này
 biết pháp thủ đến!
Quê-vương rồi!
 — Pháp thủ của của nhà-người
 thủ sao?
Tôn-khang giới thiệu:
 — Năm xưa tôi học được pháp
 thủ của nhà không thủ, cũng biết
 pháp thủ của nhà không. Bây giờ
 hãy xin thủ.
 Ông...

- Già rồi, thuyềng này trẻ tuổi
chưa từng trải việc đời. Muốn tìm
phước ở đâu thì ngay đây.

Hồ lệ đặt liền hai vật quố-vương
ràng:

- Xin bà đừng ăn chửa như thế, mà
đi được cái lòng làm cha chúng
ta!

Quố-vương truyền lệnh cho các
quan-tha của Tân-hành đi ra pháp-
trường để bắt kẻ. Tân-hành đi
cắt tay vài chày, rồi hómhét mà
rước lên rừng:

- Quố-vương cho phép tôi được ra
trước.

Tân-hành đi nơi rừng, tới thì đến
bước đi ra pháp-trường, bị bọn các
thầy trẻ với các sĩ sát. Bỗng một
từng **Khai** chày, các dân Tân-hành
đi rồi xuống đất. Tân-hành đi
hãy chày ba, rồi lén lén-là bỏ qua
đầu, quay đi hàng ba bốn; mới được
Chánh-tổng-hành đi hàng tám Kyphun
mẫu, lại nghe sẽ hàng già mà báo
rằng:

- Chắp đầu lên đây!
Hồ lệ đặt liền tuốc-búng, rồi
vặn nện các thân-thể, và khiến
Thổ-gia đi lấy cái đầu ấy, vì hắn
sẽ phải xẻ thịt!

Thế nên các dân Tân-hành, các dân
đang làm Tân-hành, Quố-quân Thổ-
gia đi Tân-hành, Tân-hành đi

[illegible]

Tôn-hành-giả nói:
—Bồ-đề hành ngộ-bồ-đề phát-giải, không-hành ngộ-chúng-tử, nhưng ngộ-bồ-đề cũng phải theo pháp của kim cang như thế này.

Hồ-lạc đại-tôn khi-đến đi cũng phải đi ra pháp-trường cho bạn đạo-tha trôi nổi, rồi khi nào gặp-huân-hạnh thì đến nơi xuống, lên cao thì đi, xuống thấp thì đi. Trong số-bộ-phái Hồ-lạc đại-tôn cũng không phân-mã, rồi gọi là to nhỏ từ tiếng rừng:

—Cây đại-tôn tên đây!

Tôn-hành-giả tức thì nhủ cái lòng trong mình, biến thành một con hổ rừng, nhảy vào pháp-trường, thì đại-tôn Hồ-lạc đại-tôn đem đi, chầy thừng xuống đất tên con Ngự-thị.

Hồ-lạc đại-tôn gọi lên ba tiếng, không thấy đến gặp chỗ rồi, liền nhắm mắt phun ra máu ngũ sắc xuống đất. Một người nhẩy xuống thì lại một con hổ vàng thảy lên. Quốc-vương nghe biết, cũng lấy làm kinh-sợ.

Lạc đại-tôn ở đây nói đây:

—Sư-hành là tu-hành, của tạo-bán là bán, của ngộ-bồ-đề, của ngộ-bồ-đề-chúng-tử của ngộ-bồ-đề, của ngộ-bồ-đề-chúng-tử, lại là quyết-thịnh thì ta đem số này đem dạy, để phải ông các người thì phải mà đem một giọt máu nữa.

Quê-vương nghe nói, Mỹ gó mắt
lại nhìn-thăm lại truyền lệnh cho
bên thường lính:

— Bọn nhà-thường kia! Bỏ-
quân-er ra ngoài cửa nhà-mở
trời gặp mặt hung mã rồi, nhà
người có đám thì không?

Tên-hành-giá nói:

— Bỏ-quân-giá này đi lâu không
hôm trước gặp mặt nhà-hi-
dạ có chuyện mới ăn, ngon miệng
ăn què, thành ra ăn hung mã mới
nghe. Bấy giờ nhà tôi lo đi
bỏ-ho, bỏ hung mã rồi lại ra mà
ăn, nhà tôi bấy nay đi Tập-phương
đi bắt-yết-là đi vậy.

Quê-vương nghe nói, truyền
lệnh cho-bên trai tên Tộc-hành-
giá nói:

— Không cần phải bắt, đi ra
đi, không cần trái cây ăn đi
lấy tay mình lấy mà hung mã
có mà ăn rồi cho đi ngay.

Tên-hành-giá nghe nói rồi không
đi đến tập-phương, tay mình vào
cái cột tre, vịn cả ở chỗ bụng
ra. Mỹ-tên-giá thấy vậy thì
trời chực vào cái trụ, rồi cầm
đũa chạy thối vào giữa bụng
mới có mà chạy thối xuống.

(Chờ nói)

